

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VIII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Juli 1907.

No. 7

Den sanna glädjen.

Därute larmar hopen,
dess lösen lyder: njut!
Jag lyss till fröjderopen,
men längtar ej dit ut.

Hvad rör mig världens nöjen
på flärdens stora torg!
Ack, under ytans löjen
göms ofta bitter sorg.

Väl glädjesånger klinga
på munter melodi,
men kanske för att tvinga
till tystnad smärtans skri.

Och jordens glädje mister
så fort sin färg, sin glans,
och oförminskad brister
dess spröda ärekrans.

I dag dess lycka blommar
så rikt i solens glöd —
i morgon är dess sommar
förbytt i köld och död.

Jag vet en fröjd som varar,
som ej bedrager mig;
som med sitt ljus förklarar
den dunkla vandringsstig.

När andra glädjeströmmars
källådror sinat ut,
när alla tomma drömmars
bedrägeri är slut;

då än i lugna vågor
en källas flöden gå,
och tviflets alla frågor
däri en ända få.

Där hennes strömmar kvälla,
får lifvet färg och skrud:
ty denna rika källa
hon heter: Fria med Gud.
(L.-B.) D. C.—x.

*Gråt icke; se, Lejonet af Judas stam,
Davids telning, har öfvervunnit, så att
han kan öppna boken och bryta hen-
nes sju insegel. Upp. 5: 5.*

Johannes fick blicka in uti det
allra heligaste hos Gud och se de
skönaste synen af heliga änglar
och saliga människor. Men skö-
nast af allt är dock Gud på tro-
nen, tillbedd af himmelens lyckli-
ga ärosmare. Tänk, änglar och
människor få se Gud och höra

hans röst, och han, den heliga,
förtärande elden, skadar dem
icke. Antalet heliga änglar upp-
gifves till hundratals millioner,
och människorna i härligheten
till olika grupper och olika utko-
relser samt för öfrigt till en ska-
ra, som ingen kan räkna. Hvil-
ken glädje, hvilka lofsånger, hvil-
ket jubel! Men profeten gråter,
gråter framför tronen? Ja, han
hade icke ännu fått den fulla in-
blicken uti den sak, som så evigt
afgörande rörde människovärld-
den. Denna sak var honom än-
nu förseglad. Den innehölls uti
bokrullen uti hans hand, som
satt på tronen. Ingen ängel,
ingen människa fanns, som kun-
de taga boken, bryta in seglen el-
ler ens se på boken. En medlare
mellan Gud och skapelsen behöf-
des. Finnes någon sådan? Hvem
är han?

En bland de äldste, en bland de
tjugufyra människor, som repre-
sentera hela antalet af sitt släkte
inför Gud, talar tröstens ord till
den gråtande Johannes. En med-
lare finnes, en enda, som i sin
egen person representerar på
samma gång den evige Guden
och den värld, som han skapat.
Lejonet af Judas stam, Davids
telning. På andra ställen i skrif-
ten kallas han Lammet, Jesus
Kristus, Guds Son och Människo-
sonen. Han uppenbarar sig på
tronen och mellan tronen och
de äldste. Faderns tron är ock
hans tron.

Lammet uppenbarar sig såsom
den lidande Kristus i marterge-
stalt uti det allra heligaste i him-
melen. Man sjunger om hans
korsdöd och om hans försonings-
blod äfven i härligheten, ja, där
bättre än på jorden. Här finnas
många otrogna människor, som
alls icke akta en korsfäst Kris-
tus. Hans blod synes för dem
vara utan värde. Men sådana
människor finnas icke i himme-
len. Där är icke platsen för dem,
de må anses hvar goda och ädla
som helst på jorden.

Lammet mottager Guds uppen-
barelse, icke såsom en mänsklig
profet mottager nya underrättel-
ser från Gud. Bokrullen repre-
senterar icke blott vetande, utan
en sjufaldig makt att utföra den
Allsmäktiges eviga råd och vilja
med afseende på skapelsen. Det
var ju egentligen samma sak,
som Jesus framhöll efter upp-
ståndelsen, då han sade. "Mig är
gifven all makt i himmelen och
på jorden." Uppenbarelsesboken
framställer denna Jesu makt un-
der bilder och på ett omständli-
gare sätt, för att belysa de olika
områdena för vår medlares verk-
samhet.

Intet starkare bevis kan gifvas
för vår Frälsares gudomliga na-
tur och jämlikhet med Fadern än
Uppenbarelsesbokens beskrifning
på Lammet och dess gärningar.
Han harsamma tron som Fadern
och Anden. Han mottager till-
bedjan af hela skapelsen, något
som endast Gud kan och får mot-
taga. Han är änglars och män-
niskors herre och domare, han
är världsförvandlare och ska-
pare.

Allt skapat tillbeder honom,
men det tillkommer särskildt
människorna att besjunga ho-
nom.

Min själ, gif honom ära! Amen.
B. S. NYSTROM.

En himmel utan natt.

*Natt skall icke vara där. Upp. 21:
25.*

Natt och mörker stå i bibeln
såsom bilder för allt det elände,
som synden fört med sig. Djäf-
vulen är mörkrets furste, och
synden är mörkrets gärningar;
döden är syndens lön och mörk-
rets yttersta spets. Natt och
mörker har därför med sig träl-
dom, orädd, fruktan, tårar, sjuk-
dom, trötthet, skilsmässa, död
och evigt mörker. Men från da-
gets land har hjälpen kommit,
och genom mörkrets besegrare

kommer nu Guds nåds friska himmelska vindar med hoppets ord till ditt hjärta. Har du fattat detta ords salighetsdjup, så stå upp, gör bättring och tro Jesu evangelium. Borttorka din tår och låt Anden leda din fot in på den väg, som leder till det land, där ingen natt skall vara. Är du inne på vägen, så vandra på i tron genom töcken och dimmor mot den eviga dagens land. Snart skall morgonrodnaden synas på himmelens firmament, och vid Jesu härliga ankomst skall hvarje moln försvinna, och ett evigt dagsljus skall insvepa dig, och ingen natt skall vara mer. Och din sol skall icke mer gå ned och din måne icke taga af; ty Herren skall vara dig till ett evigt ljus, och dina sorgedagar skola hafva en ända, Es. 60: 20. I ett evigt ljus skall Gud uppenbaras för dig i en värld utan natt. Du skall få skådaglansen af hans härlighet, som kommer själfva solen att blygas. Låt detta saliga hopp dagas i din själ, medan du vandrar i ett land, där det är ständig omväxling af dag och natt, af sorg och glädje. Där skola alla växlingars skuggor vara försvunna och en evig dag vara rådande. Så lyft upp ditt ankare och sätt kurs rätt mot den eviga hamnen. Snart skall natten vara förbi, den ena stjärnan efter den andra skall slockna för det himmelska skenet, som upplyser hamnen och kungaborgen därofvän. Hvad betyder det då, om färden varit stormig? Hvarje våg har blott fört skeppet närmare hamnen. Bär därför med tålmod resans besvärigheter, ty snart skall aftonens gråt förbytas i morgonens glädje, då du får fälla ankaret vid himmelens kust och spegla dig i det oskapade ljusets källa. Där skall icke vara någon natt. Gud skall där vara din del, helighet din klädnad, lycka din lott och himmelen ditt eviga hem. Och den sorgfria odödligheten skall sätta sitt märke på allt, som möter dig i det land, där solen aldrig går ned eller döljer sig bakom några moln, i det land, som ej skall veta af någon mulen dag. I himmelen, i himmelen, hvad klarhet hög och ren! Ej själfva solen liknar den uti sitt middagssken. Den sol, som aldrig nedergår och evigt oförmörkad står, är Herren Sebaot. L.-B.

Just för tre orsaker.

En lärjunge till biskop Whipple berättade en dag för honom, att han förr hade läst alla de otroskrifter, han kunde få fatt uti, och skulle ha blifvit en fritänkare, om det icke funnits tre orsaker, som hållit honom tillbaka.

“För det första,” sade han, “är jag en människa, som går någonstades. I afton är jag en dag närmare grafven än i går. Jag har läst allt hvad otrosböckerna kunna säga mig. I vårt mörker gifva de oss icke en enda ljusstråle. De skola därför icke få taga ifrån mig min enda ledning och lämna mig stenblind.

För det andra hade jag en moder. Jag såg henne nedstiga i den mörka dal, dit jag ock skall gå, och hon hvilade på en osynlig arm så lugnt som ett barn, när det sover vid sin moders bröst. Jag vet, att det icke var någon dröm.

För det tredje har jag tre moderlösa barn (han sade det med tårar i ögonen) och jag är deras ende beskyddare. Jag ville hellre döda dem, än lämna dem i en syndfull värld, utan tro på Kristi evangelium.” L.-B.

Kyrkliga Nyheter.

Portland. Augustana. Pingstdagen inlystes i församlingen Anna Mathilda Dahl från Concordia-församlingen, Kingsburg, Cal.

Församlingen firade den 24 maj årsdagen af sin stiftelse med en rätt lyckad fest i kapellet. Hon fick mottaga något öfver \$30 i födelsedagsgåfva. Den 24 juni hålles midsommarsfest.

Den gamla utslitna orgeln är utbytt mot en ny för endast \$22. Piano- och orgelfirman Eilers på Washington och Park st. gjorde detta för församlingen så förmånliga byte.

Hilda och Edna Rose bjödo *Willing Workers* den 1 juni. Den 12 juni bjöd mrs Axel T. Paulson kvinnoföreningen.

Sex veckors svensk skola kommer att hållas under sommaren med pastorsfrun som lärarinna. Skolan tager sin början den 25 juni eller senast den 1 juli.

Kyrkobygget står ännu stilla, men kommer nog att påbörjas någon gång i sommar.

* * *

Warren. Pastorn skulle här ha hållit tre veckors svensk skola i juni, men har ej för hinders skull kunnat göra det.

Midsommardagen firas med söndagsskolfest ute i det gröna. Söndagen den 23 juni gör pastorn besök.

* * *

Portland-distriktet höll missionsmöte i Mist och Fishhawk den 21—23 maj. Pastorerna Renhard och Tolin voro tillstädes. Insamling gjordes för hemmissionen. Den steg till \$26 kontant. Dessutom skänkte kvinnoföreningen \$10, alltså hela summan \$36.

Högtid var det både i kyrkan och hos Magnusons under “församlingsträdet” samt hos Olsons i Fishhawk. På sistnämnda plats hölls gudstjänst och syauktion. Pastor Renhard stannade öfver söndagen den 26 maj, då sex barn af honom konfirmerades. Kär hälsning och ett tack till vårt kära folk i den skogomkransade Nehalem-dalen!

I denna dal kommer en redan nu utstakad järnbana att löpa fram. Man har väntat på denna bana i 30 år och nu synes man ej behöfva vänta mycket längre på den. Snart blir det alltså lättare att komma in och ut i dalen.

* * *

Vancouver, B. C. Canada vill stänga ut tidningar från “American side” med sitt höga postporto, men *Columbia* kommer nog hit ändå och det utan att behöfva bli vaccinerad vid gränsen. Det gör du rätt uti, kära *Columbia*. Du är en välkommen gäst i våra hem. Låt ej skrämma dig af några tullsnokar. Om någon antastar dig därnere, så säg blott att du vill gå till Vancouver och hälsa på. Du har ju helt oskyldiga ärenden, bara tala om hvad de där Seattle-, Spokane-, Moscow- och alla andra boar i konferensen göra. Det vilja vi ha reda på; vi ska försvara dig, så var icke rädd.

Nu kan du säga till de andra där nere, om de vilja veta det, att vi här uppe gå framåt lika såväl som de. Vi gå till kyrkan tvenne gånger på söndagen för att deltaga i den sköna Herrens gudstjänst. På kvällen ha vi en utmärkt och ihärdigsångkör, som sjunger för oss någon väl inöfvad Hemlandssång. De förlorade visserligen i mrs Swanson sin utmärkta organisatör och ledare,

men inte ha de gifvit upp för det. Nej, nu ha de fått i sig Larson en ledare, som saknar hvarken förmåga eller vilja att drifva det goda verket framåt.

Ungdomsföreningen funderade något på förliden månad att ha en utflykt i skog och mark, men tyckte det vara något för tidigt, så den beslutade sig för att vänta tills längre fram. Fråga de gamla ungdomsföreningarna, om de haft sina sommarutflykter ännu, och om så är förhållandet, hvad de då gjorde. Berätta nästa gång hvad de sade. De måste förstå, att vi här uppe äro jämförelsevis nybörjare ännu, så vi vilja gärna veta hvad de göra. Hvad som är godt, rätt och kristligt vilja vi göra och fasthålla.

Kvinnoföreningen undrade något på vid sista mötet hvad den skulle kunna göra, som skulle betala sig bra mer än sy fina näsdukar. En kommitté tillsattes, som skulle få två veckor att "grumma ut" det. Det blir nog förslag vid nästa möte.

Vi ha några grannar borta i New Westminster, 12 mil härifrån, som ha gudstjänst hvarannan söndag och en kvinnoförening, som möter en gång i månaden. De äro flitiga och intresserade på sitt område. Nå, detta får bli nog för denna gång. Hälsa till alla.

* * *

Spokane. På den till den 21 maj utlysta stämman valdes enhälligt pastor J. E. Morton att blifva denna församlingens lärare. Hela församlingen motser med glädje och väntan att ett gynnsamt svar måtte erhållas.

Den 21 maj på morgonen afreste pastor Jespersen med familj samt miss Esther Liden och stud. Osear Liden mot östern för att hälsa på hos nära släktingar och vänner samt få en välbehöflig rekreation. Dessutom besöka pastor Jespersen och stud. Liden synodalmötet. Före afresan hade församlingen såsom en gård af tacksamhet uppvaktat sitt pastorsfolk och till dem öfverlämnat en större gåfva. Äfvenså fick miss Liden, som tjänstgjort som församlingens organist, mottaga bevis på församlingens tacksamhet för trogen tjänst. Så snart synodalmötet är öfver, återvänder pastor Jespersen för att åter upptaga de bestyr, som äro föremade med presidentskapet för konferensens läroverk i Coeur d'Alene, Idaho.

Linné-dagen, den 23 maj, hade ungdomsföreningen anordnat ett festprogram med tal, sång och deklamationer i anslutning till dagens betydelse. Det skadar ej att vår sv. am. ungdom beäfter svenska mäns minne och deras bragder.

På genomresan till sitt nya fält i Troy, Idaho, gästade pastor Hawkins med familj en dag hos Spokane-vänner. Vi tacka för det kära besöket och önska pastor Hawkins framgång och Guds välsignelse uti arbete på hans nya fält.

Verksamheten i stadens östra del, Union Park, går stadigt framåt. För kort tid sedan målades kapellet utvändigt. Söndagsskolan besöks flitigt, äfvenså gudstjänsterna söndags e. m. samt torsdags kväll, och föreningen arbetar ihärdigt och sammanhållande.

* * *

Från La Conner. Söndagen d. 2 juni förekom konfirmation. Konfirmanderna voro 8. Kyrkan blef full af folk, så att stolar måste bäras in. Följande söndag firades Herrns heliga nattvard. Nattvardsgången var ovanligt stor. Fyra kommunikanter till intogos och två barn, ett genom det heliga dopet. Må Gud bevara de unga från det onda och rikligen välsigna hela församlingen.

* * *

Rochester. En konfirmandklass, som under ett års tid mottagit undervisning i kristendomens sanningar, blef på pingstdagen efter sedvanligt sätt förhörd, konfirmerad och för första gången delaktig af nåderätterna vid Jesu bord. Stunderna voro uppbyggelserika, allvarliga och vederkvikande. De unga hade förut enskildt bekänt sin tro på Gud samt uttryckt en önskan att äfven offentligen få bekänna denna tro och att sedan få tillfälle att gå sin Frälsare till mötes i den heliga nattvarden. Dessa deras önskuingar blefvo nu uppfyllda, och säkert skola hvarken konfirmanderna själfva eller deras föräldrar eller församlingens glömma denna nådedag, denna pingstdag. Ty är det icke nåd att kunna säga: "Herre, jag tror"? Och är det icke nåd att kunna om Jesu lekamen och blod säga: "För mig utgifven och utgjutet till mina synders förlåtelse"? Hör nu, himmelske Fader, de böner, som dessa barn bedit och bedja om att blifva bevarade i din gemenskap. Hör föräldrarnas och

församlingens böner. Gud, styrk och uppehåll dem i tron till det eviga lifvet.

Denna dag var äfven en skilsmässans dag, ty pastorn måste på grund af förestående flyttning säga farväl till församlingen. Han erhöll ock vid detta tillfälle af församlingen, konfirmandklassen och enskilda så väl penningegåfvor som andra gåfvor, belöpande sig inalles till omkring \$50. Mottagen äfven nu, dyre vänner, hjärtligt tack för all bevisad kärlek och välvilja. Gud uppfylle edra hjärtan med frid och fröjd i tron.

* * *

Olympia. Trefaldighetssöndagen firades Herrns heliga nattvard samt afskedsgudstjänst i denna församling. Stundens allvar så väl som betraktelseämnet, hvilket var "syndernas förlåtelse", manade till själfpröfning. Själur sueka under trældomsoket och ropa efter frigörelse från syndabanden. Hjärtat behöfver förlåtelse och frid med Gud. Hör, milde Gud, de botfärdigas bön, då de, tärda af ånger öfver sina synder, gjuta bättringstårar vid korsets fot. Hvad själen behöfver är att kunna säga: "Jag tror på syndernas förlåtelse."

Sångkören sjöng vid detta tillfälle Hemlandssången 438. En riklig kollekt upptogs för församlingens afgående lärare. Pastorn gaf till afskedstänkespråk Uppb. 22: 14. Saliga äro de som två sina kläder, att de må få tillträde till lifvets träd och genom portarna ingå i staden. Världen lofvar ock sällhet, men ingen sällhet består, som ej har sin grund i Jesu Kristi försoningsdöd. "Ty igenom porten de gå med glädligt mod, tvagne i Lammets blod."

Tack, dyre vänner i Olympia, för all kärlek. Mätte vi genom Guds nåd få mötas på den jorden och få tillträde till lifvets träd.

* * *

Seattle. Konfirmation ägde rum trefaldighetssöndagen. Antalet barn konfirmerade detta år var 9. Sju inskrefvos i Seattle och två i Kent. Vid samma tillfälle intogos 13 nya medlemmar, af hvilka 10 äro kommunikanter. Sedan nyåret hafva 71 nya medlemmar intagits, af hvilka 50 äro kommunikanter. Vår församling räknar nu 364 kommunikanter och 530 medlemmar. Gud samla dem alla i himmelen för Jessu skull.

Ungdomsföreningen höll en utmärkt deklamationsstäflan kvällen d. 7 juni. Två stycken föredrogos på engelska och fyra på svenska. De uppträdande voro: Maud Anderson, Mabel Åman, Carl Södermark, Florence Taylor, Hilma Rydquist och Augusta Henry. Florence Taylor tillerkändes första priset.

Det är af stor betydelse för verksamheten, att ungdomen öfvar sig i att genom offentligt uppträdande deltaga i verksamheten. Men låt mig tillägga, att det är af lika stor betydelse för den enskilde. Det är ett stort steg taget, då vi som unga kunna för en samlad skara på ett tydligt sätt uttrycka våra tankar. Det går genom öfning. Säg därför icke nej, då du anmodas att deltaga. Säg i stället: jag vill göra mitt bästa. Och i väljandet af stycken eller sånger, var aldrig rädd för att de kunna vara för mycket kristliga. Ty säkert är att ett kort, på sak gående kristligt stycke, skall mera tilltala och hålla de lyssnandes uppmärksamhet, än ett världsligt, tomt och för en kristlig ungdomsförening mindre passande stycke.

Den stora sångfesten den 8 juni var lyckad. Programmet var bättre än det vid den ett par veckor förut hållna sångfesten. Mycket folk var närvarande. Efter programmets slut bjödos våra sångare på någonting riktigt godt.

Söndagen den 9 juni predikade pastor Lind i Kent.

Pastor Lind har nu kommit så långt med arbetet i Ballard att han fått lokal, där de reguljära mötena komma att hållas. Vi hoppas att vårt svensktalande folk må taga tillfället i akt och sluta sig till verksamheten, ja, gifva sina hjärtan och krafter åt Herren.

Såsom ofvan framgår har pastor Herman Lind anlänt hit. Vi säga ett hjärtligt välkommen! Herren kröne edert arbete med framgång! Pastor Lind blir glad och tacksam för hvarje liten hjälp, som I kunnen gifva.

Låt oss endräktigt i kärlek arbeta och peka på Jesus, som är vilig och mäktig att frälsa de vilsekomna.

* * *

Pastor Martin L. Larsons afresa.
Pastor Larsons välbehöfliga fritid tog sin början den 28 maj, då vårt kära pastorsfolk anträdde sin ressa mot Sverige. Omedelbart före tågets afgående på kvällen hade för-

samlingen såsom ett helt samt andra vänner samlats i stationsbyggnadens stora väntsal för att säga ett hjärtligt farväl till pastor och fru Larson. I det, att så många voro samlade vid detta tillfälle, tycktes vi kunna läsa: Ett hjärtligt välkomna åter. Vi vänta efter den dag, vi få gå att möta eder.

Prof. Adolf Edgren hade författat en afskedssång, som kören sjöng vid stationen. Mycket passande och af vår pastor säkerligen mycket värderad var denna farväl-sång, hvilken vi här vilja återgifva:

Afskedssång

vördsammast tillägnad pastor och fru Martin L. Larson af tillgifne vännen Adolf Edgren. Sjunngen vid afskedet från Seattle, Wash., till Sverige den 28 maj vid stationen af svenska oratorie-kören.

Ett tack och farväl vi nu önska att säga
till vår kära pastor och fru likaså.
Må hälsa och krafter på resan ni äga
och njuta af frihet för månader få.
Må er han välsigna i stort och i smått,
och må eder vänkrets få ökas med många
i Sverige det sköna, så litet men godt.

En hälsning tag med er till Svea,
vår moder,
att alla vi önska få snart henne se;
och träffas de kära, en syster, en broder,
vår fader och moder, en hälsning dem ge,
och säg dem att aldrig vi skola dem glömma.
Fast här vi nu dväljas på främmande jord;
vi följa dem ständigt med förböner ömma,
och aldrig vi glömma vår älskade Nord.

Och när ni ha njutit af Norden den sköna
och lyssnat till bruset från forsar och fall
och lyssnat till fåglar i busksnären gröna
och njutit af trasten i gran och i tall
och skådat det rikaste Flora på jorden
och seglat på klarblåa insjöars våg
och midnattsolen skådat i härliga Norden,
välkommen då åter och säg hvad ni såg.

Och sångarskaran, den önskar er lycka
på resan till fädernesjorden så skön.
Församlingen vill odra händer nu trycka

till afsked, men följer dock eder i bön.

Må Herren ledsaga och skydda er båda,
och tusenfaldt välkomna åter igen.
Vi önska ju alla att snart eder skåda.

Farväl och välkomna, välkomna!
Amen!

* * *

Troy, Idaho. Under församlingens korta vakanstid gjorde redaktören pingstdagens eftermiddag ett predikobesök härstädes. Kyrkan var fylld till sista plats och vanlig högmässogudstjänst firades. Vi hade alls ingen aning om något ovanligt och trodde, att församlingen efter instämmande i det trefaldiga amen skulle som vanligt i stillhet lämna Herrens hus. Men i dess ställe satte man sig mangrant ned och hr Axel Olsson steg fram och höll under synbar rörelse ett hjärtligt tal till församlingens afgående lärare. Han öfverlämnade ock till honom en gåfva på \$30. Än en gång säga vi ett hjärtevarmt tack för gåfvan och den kärlek och tillgifvenhet, hvarom den bar vittnesbörd. Innerligen hoppas vi, att församlingens kärlek och tillgifvenhet nu må öfverflyttas på dess nye lärare.

Pastor S. D. Hawkins med familj anlände till Troy den 30 maj. Gud välsigne rikligen hans utgång och ingång bland vårt folk där. I enskildt bref skrifver pastor H. till red.: Jag kom hit den 30 maj och började strax mitt arbete. Första gudstjänsten firades den 2 juni. Sedan dess hafva tvenne gudstjänster hållits hvarje söndag och äfven söndagsskola. Bönemöten hafva hållits onsdagskvällar och Concordia-föreningen har hållit två möten samt beslutat upphöra med möten under sommaren. Kvinnoföreningen hade möte förliden torsdag (den 13 juni) hos Carl Anderson. En kollekt af \$12.65 upptogs och en stark hagelstorm mötogs under det mötet pågick. Har tänkt något på att börja svensk sommarskola och sångkör. Får se hur det går.

* * *

Everett. Trefaldighets-söndagen hölls härstädes konfirmation med årets nattvardsungdom, 7 till antalet. De äldre kvinnorna hade prydt kyrkan mycket smakfullt och på söndagsmorgonen samlades en stor skara för att bevittna den högtidliga akten. På aftonen admitterades de till den heliga nattvarden. Två

af klassen bo visserligen icke i staden, men komma ändå att tillhöra församlingen.

Vid samma tillfälle intogs en ny-ligen från Gardner, Mass., anländ familj i församlingen. Vi vunno såhunda en tillökning af 9 kommunikanter och ett barn den dagen i församlingen. Vi hoppas få en större anslutning till församlingen af familjer, som på senare tiden anlänt till staden.

* * *

Moscow. Bröllop firades den 29 maj i mr och mrs Chas. Obergs hem i det att mrs Obergs broder, mr John A. Ramstedt, förenades i äktenskap med miss Augusta Johnson från Chicago, Ill. Den heliga akten förriktades kl. 8 e. m. i kretsen af kontrahenternas närmaste släktingar. Efteråt serverades en smaklig bröllopsupé. De nygifva äro nu bosatta i eget hem här i staden. Brudgummen har anställning hos sin broder county auditören mr Axel P. Ramstedt som biträde i hans kontor. *Columbia* gratulerar de unga tu och tillönskar dem allsköns lycka och välsignelse!

Kvinn- och ungdomsföreningarna hade sina möten hos mr och mrs Chas. J. Peterson den 5 juni på e. m. och kvällen respektive. Tilloppet af deltagare var stort och kollekterna blefvo \$10 och \$8.11. Den 14 juni höll ungdomsföreningen en ice cream social å mr och mrs Gustaf Johnsens gårdsplan, hvarvid den klarerade \$7.30.

Den 17 juni anlände en älsklig ung dam till herdetjället och anhöll om permanent kvarter därstädes, hvilket ock med glädje beviljades.

* * *

Från Hockinson-pastoratet. På pingstdagen hölls konfirmation med en klass af sex, fyra gossar och två flickor, i Elim-församlingen i Hockinson. Kyrkan var väl fylld med församlingsmedlemmar och tillfälliga besökare. Gudstjänstrummet var prydt med sköna blommor, såsom tillbörligt vid en konfirmation i blomtermånaden. De unga besvarade de många frågor som ställdes till dem och visade sig hafva grundligt studerat sin katekes. Mätte de ock i själ och hjärta hafva denna kunskap såsom en levande säd, som bär frukt Gud till ära för tid och evighet! Konfirmationslöffena aflades och de unga firade Herrrens heliga nattvard för första gången

på denna, för dem, oförgätliga pingst. Hvilken trogen lutheran glömmar sin konfirmationsdag? Till och med de otrogna glömma icke denna händelse, äfven om de lägga an på att glömma och förinta intrycket af denna stund inför Herrrens altare.

De konfirmerade voro: Edgar och Gustaf Charlston, Nils Olson, Carolina Blomqvist samt Ernest och Ruth Nyström. (Nils Olsson tillhör församlingen i Warren, Ore.).

Elim-församlingen i Hockinson har flyttat sin kyrka till mera lämplig plats på sin kyrklott och byggt ett litet torn och vestibul på kyrkans framsida.

Salem-församl., Gresham, Ore. De unga damernas syförening höll sin syauktion i församlingens kyrka lördagsaftonen den 25 maj. Föreningens kassa förstärktes med omkring \$50.

* * *

För sent?

Nej, det är ännu icke för sent att insända den lilla gåfvan, som jag vet ni gärna vill gifva till vår skuldsatta missionskassa! Vi hvarken begära eller vänta stora gåfvor. Dock äro äfven de kärkomna. Ärade läsare, var uppriktig och undersök ärligt, om ni icke kan ge 25, 50 cents, \$1 eller något däråt för detta värdiga ändamål. Huru ofta är det icke som vi slösa bort så mycket många gånger om på rent af onyttiga ting! Lätom oss försaka en eller annan njutning för en gång och låta missionssaken få fördel där-af. Det skall icke skada oss. Ett och annat bidrag har jag haft glädjen få mottaga per post, men det är ännu många, som ännu icke gifvit sig tillkänna. Viljen icke alla I, käre vänner, ihågkomma Columbia-konferensens mission med en liten extra gåfva? Låt mig icke bedja förgäfvos. Jag blir lika glad åt eder gåfva som om jag finge den för min egen personliga del.

Sedan redovisningen i föregående nummer har jag haft glädjen få mottaga följande:

Pastor S. D. Hawkins	.....\$10.00
C. A. Peterson, Vega, Wash.	5.00
Pastor C. A. Tolin	5.00
Alfred Polson, La Conner	4.00
Mrs L. Ägren, Astoria	3.00
Pastor G. E. Rydquist	2.00
Gust. Linden, Bellingham	1.00
Loth Carlson, Lenville	1.00
John Reid, Lenville	1.00
Past. J. A. Edlund, Sparta,	
Mich.	 50

Onämnd, Moscow 1.50
Förut redovisadt 111.80

Summa till dato \$145.80

Innerligt tack till alla gifvare!

N. J. W. Nelson,

Moscow, Idaho.

Gifver du din medlemsafgift med glädje.

Gud kan uppbygga sitt rike här på jorden äfven utan vår medhjälpan. Om det behagade honom, kunde han utan våra penningar uppehålla sin kyrka. Men efter sin kärleksfulla vishet har han ordnat det så, att vi få vara och med våra jordiska gåfvor bidra därtill att evangelium varder förkunnadt. Han vill så hafva det, att hans kristna, som bo på en plats, hålla sig tillsammans i en församling och sörja därtill att evangelium varder ibland dem predikadt. Och på det att församlingen må kunna fylla sitt uppdrag, skola hennes medlemmar med glädje uppehålla af sitt jordiska goda för församlingens bestånd. I gamla testamentets tid hade Gud befallt, att folket skulle gifva tionden för hans rikets uppehållande. I nya testamentets tid, i hvilken vi leva, har icke Gud gifvit något bud, huru mycket hvar och en skall regelmässigt gifva honom. Kunskapen om, att så älskade Gud världen, att han utgaf sin ende Son, på det att hvar och en som tror på honom, icke skall förgås utan få evigt lif, skall verka det, att hvar och en som tror, är villig att efter förmåga bidra till församlingens mission. Huru står det nu till med ditt bidrag? Gifver du Gud med glädje och fröjdar du dig öfver, att Gud anser den penning, som du gifver församlingen, vara gifven såsom åt honom. Eller tycker du, att det är en svår börda att gifva till församlingens underhåll? Betänk då, att blott glada gifvare älskar Gud. När du betänker huru mycket Gud har gjort för dig, borde du icke då blygas öfver, att du icke kan gifva mer än du gifver? Eller vill du genom din olust att gifva, också göra andra olustiga? Skulle du därför vilja eftertänka, huru mycket du kan gifva i stället för huru litet?

Ur *Luther-Bladet*.

Icke i din tid,
icke i din tid,
men i sin egen goda tid
kommer vår Gud.

Columbia,

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 1:sta i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,
MOSCOW, IDAHO

Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström och
Pastor G. A. Anderson, D. D.

PRENUMERATIONSPRIS:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige .....65 "

Columbia.

VOL. VIII. No. 7.

July 1, 1907.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

Datot å adresslappen utvisar, till hvilken tid tidningen är betald.

Då prenumeration insändes, framflyttas datot å adresslappen, hvilket utgör vårt kvitto.

Sker något misstag, så underrätta oss. Likaså om tidningen icke kommer regelbundet.

Tycker ni om tidningen, så tala om det för er granne och bed honom prenumerera.

KONFERENSENS ÄMBETSMÄN.

Pastor N. J. W. Nelson, ordförande,
823 E. 5th st., Moscow, Idaho.

Pastor C. E. Frisk, vice ordförande,
811 So. 8th st., Tacoma, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oregon.

Pastor Carl J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Oregon.

Årsdagen af den amerikanska republikens födelse är förvisso en betydelsefull högtidsdag. På goda grunder hålles den i stor ära af landets medborgare. Blott det bullersamma och så ofta olycksbringande sättet för dess högtidlighållande kan väsentligast anmärkas däremot. Den dagen predikar kraftigt till oss om de dyrbara förmåner vi som medborgare i detta förträffliga land åtnjuta. Och näst Gud hafva vi de tappre frihetskämparna med "sitt lands fader", den store frihetskämpen, i spetsen att tacka för dess förmåner. Det var en hård strid de hade att utstå, men den vunna självständigheten var väl värd den uppoffring, som kräddes. En rätt tacksamhet till Gud för den oskattbara frihet han genom frihetskämparna skänkt oss, skall mana oss att på sätt och genom medel, som han åt oss anvisar, med trohet fylla vår plats som medborgare och värna om våra gemensamma förmåner, att dygd, sanning och rättvisa må allt mer komma till heders och det onda undanskaffas.

Som kristna hafva vi ock en annan Frihetskämpen att blicka upp till, en Frihetskämpen, som utkämpat en frihetskamp inför hvilken hvarje annan dylik alldeles förbleknar. Och en härlig och oförläpelig seger vanns af denne vår frihetskämpen. Hvem kan beskrifva såsom sig bör de nådesförmåner, som vår Frälsare åt oss vunnit genom sitt återlösningsverk? Han har förvärfvat åt alla frihet från syndens skuld, herrevälde, straff och dom. Och alla, som i hjärtats uppriktiga botfärdighet i trons enfald komma till honom, blifva delaktiga af denna ousägliga gåfva. Ty själf betygar han: Om Sonen gör eder fria, blifven i rätteligen fria. Och denna frihet inskränker sig icke till den närvarande tiden endast, utan sträcker sig bortom tidens gröns och varar hela den ändlösa evigheten. Om mänskliga bragder förtjäna att genom århundraden ihågkommas och firas, huru mycket mera detta den gudomliga kärlekens oförläpelig verk? Och det firas rätt endast då, när man låter Frihetskungen Jesus inkomma i hjärtat och skänka detsamma sin frid!

* * *

Mycket hafva vi skrivit om missionssaken inom vår konferens och möjligen borde vi skona våra läsare för en tid i det afseendet. Men som den är en så viktig sak, så behöfver man ständigt både tala och skriva om densamma. Om intresset för den saken förloras, så är visserligen mycket förlorat. Ja, männe icke intresset för ens egen personliga frälsning då ock är mer än lofligt svagt? Emellertid fingo vi just nu en särskild anledning att nämna missionssaken genom en från pastor L. J. Film mottagen skrivelse, som annorstädes finnes införd. Läs denna skrivelser, den är mycket intressant. Vår konferens har nog förut varit medveten om att många landsmän finnas i British Columbia. Aek att vi blott kunde anställa en resepredikant på det stora fältet! Ty det är alldeles för aflägsset för pastorerna inom konferensen att gifva det besök.

I detta sammanhang vill jag vänligen påminna församlingarna om sin skyldighet att till konferenskassören ofördröjligen insända sina respektiva missionsafgifter till konferensens missionskassa för det nyss gångna kvartalet. Uppskjuten icke till årets slut att insända dessa

bidrag, ty våra missionsarbetare behöfva ständigt något litet till kläder och föda.

* * *

Synoden höll sitt årsmöte den 13—19 juni i New Britain, Conn. Vår konferens representerades vid detsamma af pastorerna C. E. Frisk, C. J. Renhard, G. E. Rydquist och J. Jespersen samt stud. Oscar Linden. Vi äro naturligtvis särskildt intresserade i att få veta, hvad synoden gjorde med vår petition om två tusen dollars hjälp för vår mission. Pastor Frisk är ombedd att för *Columbia* skriva redogörelse öfver mötet. Vi hoppas han så gjort och att hans skrivelser igenfinnes någonstädes i tidningen.

* * *

Referat öfver konferensens 15:de årsmöte har nu äntligen utkommit från trycket, något mer än tre månader efter mötets hållande. Det vore väl om vi kunde få ut referaten något fortare. Emedan *Columbia* lämnat en utförlig skildring af mötets förhandlingar och som en hvar torde få ett exemplar af referatet, vilja vi här icke ingå på någon redogörelse för dess innehåll. Blott en sak vilja vi vidröra. Kassörens rapport gifver vid handen att medel afsedda för synoden måst användas för konferensens mission. Kassören är icke att klandra, ty då icke nog medel inkommo för missionen, måste han tillgripa den utväg, som så erbjöd sig, att betala missionsarbetarna, ty de måste ju lefva. Men en dylik praxis bör icke konferensen slå in på. Konferensen bör träffa sadana anstalter att antydda utväg icke behöfver i fortsättningen tillgripas. Enligt beslut skall vid referatets utdelning en riktig kollekt upptagas för konferensens kassa. Vi hoppas att ingen församling asidosätter detta beslut.

* * *

Mycket talas, skrives och beslutas nu för tiden om att till år 1910, då synoden fyller 50 år, samla en jubelfond för det gemensamma läroverket på \$250,000. Vi säga: hjärtligt lycka till! Till denna fond lofvar Iowa-konferensen ett bidrag af \$40,000 och Illinois-konferensen \$140,000. Så vidt vi ha oss bekant ha icke de öfriga konferenserna fattat något beslut i saken. På deras lott skulle falla att samla \$70,000. Det blefve omkring 70 cents per kommunikant. Enligt denna beräkning skulle vår konferens bidra-

ga med \$1,750. Hvad konferensen kan och vill göra härvid, får den själf besluta om. Den torde nog vilja draga sitt strå till stacken. I beslutet om denna jubelfond borde ingå den bestämmelsen, att efter dess insamlade inga vidare afgifter skola erläggas till läroverket, utom af konferenser, som icke ha eget läroverk. Då ginge det ock otvifvelaktigt betydligt lättare att samla fonden.

* * *

Pastor Herman Lind, som för ett tiotal år sedan var medlem inom konferensen, har nu återvänt till densamma och upptagit missionsarbete i Ballard, Wash. Han hälsas hjärtligt välkommen åter! Må han trifvas väl och stanna länge. Valsigne Herren hans arbete med mycken framgång.

Ett missionsbesök bland bergen i British Columbia.

Calgary, Alta, den 15 juni 1907.
Ärade redaktör af *Columbia*.

Var god meddela följande i eder ärade tidning!

Får öfver till Macedonien och hjälp oss. Apg. 16: 9. I den kristna kyrkans missionshistoria är ju detta skriftställe känt och benämndt för det macedoniska ropet. Och detta rop har icke tystnat ännu, utan ljuder ännu i vår tid. Ett sådant rop har kommit förnyade gånger till mig från våra landsmän i Mabel Lake, B. C. Och, inom parentes sagdt, detta förklarar också, hvarför jag har öfverträdt gränserna för mitt arbetsfält och därmed brutit mot både Minnesota- och Columbia-konferensen. Näväl, straffa den, som straffas bör. Och det var af denna anledning som jag anträdde resan till denna intressanta trakt den 5 dennes.

Man reser då ungefär 300 mil från Calgary i väster till Sicamons Junction, B. C. Under denna sträcka finner man den mest storslagna natur. Järnvägen är lagd längs Bom och Kicking Horse River, och tåget slingrar sig fram mellan de majestätiska bergen och svindlande bråddjup. 80 mil väster om Calgary kommer man till den beryktade Banff med sina varma källor och badinrättning samt med sin storslagna nationalpark. Utom andra vilda djur kunde man äfven se bufflar, som gingo och betade i denna park. Lagoon, Field, Golden och

Revelstoke äro ju ock kända städer längre i väster. I dessa tvenne sistnämnda städer finnes ett icke ringa antal svenskar. I Golden stiftade pastor A. Hull en församling för flera år sedan, men har tyvärr varit nästan helt utan pastorstillsyn allt sedan. En mr Dahlquist har åtminstone tillfälligtvis sökt att leda och uppehålla gudstjänsterna. I Revelstoke lär söndringens ande härskas. Vår tid kännetecknas ju af att söndra och bilda parti i oändlighet, och därmed gör man naturligtvis Gud en tjänst. Sicamons är en liten vacker station vid en liten täck sjö mellan bergen. Här tager man banan på den s. k. Okanogan Branch i söder. Denna bana är blott 50 mil lång med Okanogan Landing såsom ändpunkt. Denna trakt är beryktad för sin storslagna natur, härliga klimat och små vackra städer. Vid Okanogan Lake belägen. Denna sjö är ungefär 75 mil lång och endast ungefär 3 mil bred med åtskilliga ångbåtar. Och härmed äro vi i själfva hjärtat af den s. k. Okanogandalen. Denna dal med flera dylika i denna provins är på god väg att blifva nordvästra Canadas fruktorg. Målet för min resa gällde Vernon, 4 mil norr om sjön. Denna stad har ett naturskönt läge och är en lifskraftig handelsstad med cirka 2,500 invånare. Här är den macedoniska mannen mr Christian A. Sigalet mig till mötes vid stationen för att bestå mig med skjuts till Mabel Lake, 30 mil i nordvästlig riktning. Några mil öster om Vernon får man se den beryktade Greenhouse Farm. Denna sköna fruktfarm består af omkring 13,000 acres och äges af en lord Aberdeen, som f. d. har varit generalguvernör i Canada, men som numera residerar i Skottland, tillfälligtvis åtminstone. Flera acres af denna farm äro redan planterade med hvarjehanda fruktträd, men förnämligast med äppleträd samt icke så litet med humle. Denne herre förser denna farm med elektrisk kraftstation, vattenverk, sågverk, ett stort förlagsmagasin för frukt samt torkhus för humlen, utom hvarjehanda andra mera vanliga hus förstås. Här sysselsättas omkring 400 arbetare af allehanda folkras och samhällsstånd, och allt bedrifves och skötes mönstergillt. I denna trakt betingar land, som numera säljes i 5 och 10 acre lotter, från \$100 till

\$500 aceren. (This is the wild west.) Och i denna trakt är man icke beroende på konstbevattning, såsom man dock är söder om sjön Okanogan. Men för säkerhets skull finnes konstbevattning att tillgå i någon mån äfven här.

Men vi lämna nu detta lilla paradiset med sina allehanda träd, ljufliga att se och goda att äta af, och förflytta oss till Mabel Lake, hvarst våra landsmän äro bosatta i skogen bland berg och dalar, strida strömmar och spegelklara sjöar. Halfvägs mellan Vernon och Mabel Lake komma vi till en landtby, Lumby, som utgör ett handelsställe för traktens befolkning. I trakten Mabel Lake började landsmännen att bosätta sig redan för 7 @ 8 år sedan, och de kommo då från Weta-skiwin, Alberta. Till W. hade de kommit från Gammal-Svenskby i Ryssland. Som vi strax förstå, så komma vi alltså till ett för alla svenskar intressant folk. Ja, ett verkligen aktningvärdt folk, och de veta äfven att hysa tillbörlig aktning för sig själfva, och därför komma de äfven i åtnjutande af andras aktning. Man märker verkligen ett drag af Sveriges storhetstid hos detta folk. Och hurusom detta folks förfäder utvandrade från Sverige till Ryssland för omkring 130 år sedan och där grundlade kolonien Gammal-Svenskby, är ju numera bekant för denna tidnings aktade läsare.

Näväl, dessa våra landsmän hafva här tagit sig s. k. preemptionhemman å 320 acres hvardera och finna sig väl här. Så har t. ex. en Mathias Albers med sina söner upptagit icke mindre än 1,200 acres i ett stycke. Hvilken skillnad på dessa nybyggare och våra nybyggare i Minnesotas skogar, som för 40 @ 50 år sedan bosatte sig på 10 — 40 acre-lappar. Och den stora skillnaden består däri, att här är framtid för både barn och barnbarn. Och våra landsmän här hafva nu alla ordentliga hus med några acres röjd och odlad jord omkring, planterad med åtskilliga slag af fruktträd och annat dylikt för eget bruk. Likaså hafva bröderna Sigalet eget sågverk, som de bruka för eget och andras behof i trakten. Nästan alla bygga sina hus af sågade cederträd "från Libanon". Alltså bo våra landsmän här i samma slags hus som konungarna David och Salomo. Och utom jordbruket finnes

här äfven goda förtjänster vid sågverken och skogslägren med \$2.50 per dag och likaså med vägarbeten, som regeringen utför.

Korteligen, våra landsmän hafva goda utsikter för framtiden i denna trakt. Det bör också tilläggas att ett mera hälsosamt och behagligt klimat kan knappast finnas. Det berättades af fullt trovärdiga personer, att både giktbrutna och lung-siktiga personer hade vunnit en återställd eller ock förbättrad hälsa härstädes. Och en blandning af mångahanda folk finnes det också här, ty att jag för första gången skulle här få se både greker och hinduer, det hade jag inte väntat.

Men ändamålet såväl som följden med denna resa bland bergen skall jag med redaktörens benägna tillåtelse meddela denna tidnings aktade läsare nästa gång.

Vördsamt,

L. J. Fihn,

sv. luth. miss. pastor.

Den här ofvan meddelade uppgiften, att pastor A. Hult stiftade församlingen i Golden, B. C., är oriktig. Kateket, numera pastor, S. D. Hawkins, stiftade sagda församling den 16 nov. 1904. — *Ann. af Red.*

Pastorala förrättningar.

VIGDA.

Af pastor B. F. Bengtson den 11 maj: John Anderson och Johanna Johnson, båda från North Bend, Ore.

Af pastor Martin L. Larson den 9 maj: Anton Sundell och Ida Maria Olson, båda från Seattle;

den 11 maj: Axel Konrad Tor-now och Anna M. Anderson, båda från Seattle;

den 18 maj: John A. Johnson och Dorothea J. Dahlin, båda från Tacoma;

den 25 maj: Gust Swanson och Esther Holmes, båda från Tacoma;

den 28 maj: Isaac Mattson och Lena B. Severtson, båda från Arlington, Wash.

Af pastor Carl A. Tolin den 10 maj: Swan E. Berg och Elsie Nelson, båda från Portland;

den 25 maj: Ludwig W. Rommel och Tecla Sofia E. Julin, båda från Portland.

Af pastor N. J. W. Nelson den 29 maj: John A. Ramstedt från Moscow och Augusta Johnson från Chicago.

DÖPTA.

Af pastor B. F. Bengtson den 5 maj: Gladys Emelia, dotter till mr och mrs Arthur Matson, North Bend, Ore.;

samma dag: Oscar Sigfrid, son till mr och mrs Thorwald Bodly, North Bend, Ore.;

den 16 maj: Wilhelmina Dorothea Gesma, dotter till mr och mrs Wallech Hanson, Aegahue, Ore.;

den 22 maj: Ellen Sofia, dotter till mr och mrs Wm Björkquist;

samma dag: Ferdinand, son till mr och mrs Wm Lackström;

samma dag: Walter Rubin, son till mr och mrs John Matson, Marshfield, Ore.;

den 23 maj: Adelina, dotter till mr och mrs S. B. Anderson, Prosper, Ore.;

den 30 maj: Margaret Louise, dotter till mr och mrs Robert Simpson, North Bend, Ore.;

den 2 juni: Telma Amanda, dotter till mr och mrs John Sandin, North Bend, Ore.

Af pastor Martin L. Larson den 13 maj: Mabel Irene, dotter till mr och mrs Anton Lindberg, Seattle;

den 14 maj: Edith Elina, dotter till mr och mrs Olof Arvid Olund, Waterman, Wash.;

samma dag: Esther Alberta, dotter till mr och mrs Chas. G. Olund, Colby, Wash.;

den 18 maj: Florence Carolina, dotter till mr och mrs Charles Ahrenius, West Seattle;

den 25 maj: Otto Arnold, son till mr och mrs Otto Hellström, Seattle;

den 26 maj: Mildred Emelia, dotter till mr och mrs John C. Smith, Green Lake, Seattle.

Af pastor V. N. Thoren den 24 april: Harry Vernon, son till mr och mrs Chas. Olson;

28 april: Elger Berthold, son till mr och mrs P. Lind;

samma dag: Chester Hugo, son till mr och mrs Gustaf Swanson;

den 7 maj: Charles Arthur, son till mr och mrs F. P. Floods;

den 19 maj: Helmer Wilhelm, son till mr och mrs Axel Malmström;

samma dag: Frans Royal, son till mr och mrs Albin Johnson;

samma dag: Gustaf Einar, son till mr och mrs A. L. Anderson;

den 20 maj: Arthur Bernhard, son till mr och mrs J. B. Peterson;

den 2 juni: Arthur Erling, son till mr och mrs Nils Roos;

den 9 juni: Elvis Amalia, dotter till mr och mrs August Peterson.

Af dr G. A. Anderson den 2 juni: Ester Elita och Bessie Ruth, döttrar till mr och mrs Anders Anderson, La Conner;

den 9 juni: Arthur Ruben, son till mr och mrs Emil Wersen.

Af pastor N. J. W. Nelson den 22 maj: Mildred Eleonora, dotter till mr och mrs William Knudtson, Lenville, Idaho;

den 9 juni: Anna Fernanda, dotter till mr och mrs John Mortenson, Moscow.

Af pastor B. S. Nyström den 12 maj: Rena Rosilla, född den 14 april, dotter till Fredrik Wood och Ellen Mathilda Wood, Gresham, Ore.

JORDFÄSTADE.

Af pastor B. F. Bengtson den 25 april: Charley Ross, North Bend, Ore.

Af pastor Carl A. Tolin den 26 maj: mrs Ida Carlson från Linn-ton. Hon blef öfverkörd och ögonblickligen dödad af ett järnvägståg den 23 maj. Hon var vid sin så plötsligt timade död 39 år, 11 månader och 24 dagar gammal. Närmast sörjes hon af make, moder och tvenne systrar. Herre, lär oss betänka att vi dö måste, på det att vi må undfå ett vist hjärta.

Af onämnd tjänstförrättare den 9 maj: John Gottfrid Nilson, 18 år, Seattle;

den 26 maj: Emma Christina Engholm, 23 år, 10 månader, Fremont;

den 27 maj: Martin Dahl, 45 år och 1 månad, Green Lake;

den 2 juni: Marta Amalia Martinson, 38 år, 2 mån. och 23 dagar, Seattle;

den 9 juni: mrs Hilda Anderson, 24 år, 5 mån. och 6 dagar, dog den 6 juni efter endast några få dagars sjukdom. Hon längtade hem. Äro vi beredda?

Tillbaka till Seattle.

Under min resa hit hade jag den stora förmånen att få stanna tre veckors tid uppe bland bergen i Colorado. White Pine, en liten gruf-plats, är belägen cirka 9,500 fot öfver hafsytan. Där uppe bland skyarna är i sanning godt att vara. Den, som kommer från Mississippi-flodens låga stränder, kan ej annat än känna sig upprekt och styrkt till både kropp och själ, då man nått

till topparna af Colorados sublimes och jättehöga berg. Dock äfven där uppe på höjderna känner man Stilla hafskustens förunderliga dragning. Man vill väster. Och har man då någon tid varit i en af de fort framåtskridande kuststäderna, så är det blott naturligt att ej stanna förrän man kommit dit igen.

I Seattle, "Chicago of the West", är visst intet stillestånd, då det blir fråga om tillväxt och förbättringar på olika områden. Den präktiga nya stationsbyggnaden, de utmärkta, stora, nya snabbt gående spårvagnarna, såväl som de många kyrkor och andra väldiga byggnader, hvilka nu hålla på att uppföras, äro tydliga tecken på stadens lifliga framåtskridande.

Men det är icke blott i det yttre stora förändringar hafva ägt rum under de sista två åren, utan äfven i det för den stora hopen mindre synliga kyrkliga arbetet inom staden. Herrens verk har framgång. Den store Öfverherden håller på nu som förr att insamla de vilsekomna.

Det var mig en stor glädje att få komma hit just i tid för den stora högtiden trefaldighetssöndag. Konfirmation hölls. Konfirmationsdag! Hvilken stor betydelse för Guds församling på jorden, och huru tilltalande för den enskilde. Nog kände de kära unga, som konfirmerades, huru Jesus kraftigt talade till dem, men icke blott de utan vi alla, som voro närvarande, kände säkerligen att Herren var ibland oss. De enkla, praktiska, till hjärtat gående orden af församlingens älskade pastor till sina konfirmationsbarn skola sent kunna glömmas. Till ämne för sitt konfirmationstal hade pastor Larson valt orden: "Se på Jesus". Ebr. 12: 2.

På kvällen, då Herrens nattvard firades, talade pastorn öfver orden: "Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta." Ps. 51: 12. Skrifttalet öfver denna psalmistens bön kom som en naturlig följd efter talet på f. m. och kunde ej annat, ty den som börjat se på Jesus får säkert orsak att bedja: "Skapa i mig ett rent hjärta". Pastor Larson betonade vikten af att konfirmationsbarnen *kände*, icke blott hade lärt, att de voro syndare. Det framgick af hans tal att barnen kunde veta, vara medvetna om sin ställning till Gud. Det var ej det fördärflika öfverlåtandet, som ofta höres, att man får väl hoppas det bästa, ty barn vid 14 eller 16 års ål-

der kunna ej veta så mycket om sin ställning. Allmänna erfarenheten säger dock, att man innan 14 års ålder har rätt tydliga begrepp om sin ställning till och gemenskap med sin Gud.

En annan sak, som gjorde att man kände sig upplyft i Herrens gårdar denna söndag, var den utmärkta sång och musik som prestesades. På f. m. sjöng kyrkokören, och fru Edgren sjöng en för tillfället väl afpassad sång. På kvällen sjöng den stora kören. Det är skönt att få sitta ned och lyssna till så många röster harmoniskt sjunga Herrens lof. Må Herren välsigna detta arbete. Får det blifva hjärtesång för hvar och en, så skall denna del af verksamheten blifva till större välsignelse än vi ens kunna ana. Det är godt att vår ungdom vet att passa på tillfället att få god undervisning, god ledning i sång. Kommen med alla, som kunna komma! Prof. Edgren intager nya medlemmar i kören till midsommar, hvarefter det ej blir någon intagning för en tid.

O. R. K.

Den lydige klosterbrodern.

En riddare ville lämna den onda världen och gick i kloster för att under återstoden af sitt lif tjäna Herren. En dag sade klostrets abbot till honom: "Broder Hans, gå till stallet och sadla min häst!" Men riddaren svarade: "Käre fader, tänk dock på, att jag är en riddare. Jag har aldrig uträttat ett så farligt uppdrag: det är mig fullkomligt motbjudande."

Andra dagen sade abboten till munken: "Broder Hans, i dag skall jag rida på jakt med mina vänner. Kom och följ med!" — "Ja, vörddede fader", svarade den fromme munken, "det vill jag visst. Jag är alltid din lydige tjänare." Och så red han ut med honom.

Sådana Kristi tjänare och tjänarinnor finnas det många. De tjäna Herren i allt, som tilltalar deras naturliga hjärta. Men gäller det att tjäna Herren i sådant, som förefaller det egna jaget misshagligt och svårt — hur är det då med det lydiga hjärtat?

Folkets banér.

Es. 11: 10.

Syndens bedrägeri har i socialt och religiöst hänseende kulminerat i släktets förskingring och i främlingssällskap inför Gud. Den egna vägen förmörkas genom synd, eller belyst af förnuftets irrbloss, ledde ej till, utan ifrån den paradisiska lyekan. Då skulle all vår släkt bli vis, men bättre blef ej handladt. än att det ljufva paradiset i jänmer blef förvandladt. För salighet kom kval och nöd, Guds vrede och en evig död blef på vårt hufvud samladt. Minnet af den svunna lyekan kunde svärligen utplånas och hemlängtan gaf sig luft i suckar ur djupet. Himlen är mörk och ingen stjärna lyser nattvandranden på hans väg. Dock strålar barmhärtighetens sol bakom molnen och snart låter barmhärtighetens Fader sitt ansiktets ljus lysa ned öfver en syndbelastad värld. Milda strålar väcka nytt hopp och i profetians ljus aftecknar sig hemmet mot framtidens horisont. Redan före världens grundläggning hade Gud ombesörjt människans hemfärd och återförening genom den sedan utlofvade och i tidens fullbordan utgifna Messias. Såsom Herren i moln och eldstoden gick framför sitt folk genom öknen till det förlofvade landet, så vill han, i större omfattning, från jordens fyra hörn, samla de förskingrade folken omkring en gemensam hållpunkt, "ett banér."

För det verkets fullbordan täcktes det Gud att ur Jesse afhuggna stam, eller rot uppväcka ett skott, svagt i yttre åthäfvor, såsom Jesu ringa födelse, fattiga lefnad, svåra lidande och föraktfulla död intyga, men starkt i inre kraft.

Till följd af gudomens fullhet uppväxte skottet till ett väldigt banér för folken.

Från korset höjer sig Kristus såsom mänsklighetens lifsbaner, ty såsom Moses upphöjde ormen i öknen, så skall ock Människosonen varda upphöjd, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan få evigt lif. Han är tecknet, som varder emotsagd, "det Guds Lamm, som borttager världens synd". "Men, den, som en liten tid varit mindre än änglarna, Jesus, se vi för dödens lidandes skull krönt med härlighet och ära. Upphöjelsen sträcker sig genom uppståndelsen till härlighet på majestätets sida i himmelen. Därifrån skall han utsträcka sin makts spira och draga alla till sig."

”I den tiden”, till hvilken profetian visar, skall folkens banér synas vida genom evangelium, i hvilket Jesus Kristus såsom korsfäst och förhärlijad varder upphöjd och målad, densamme, som för oss är gjord till visdom ifrån Gud, till rättfärdighet, till helgelse och till förlösning.”

Omkring Kristusbanéret fylka sig nu jordens folk. ”Det skall ske på den tiden, att hedningarna skola söka Isaïs rot”. Honom, fridsfursten, om hvilken Jakob talade, skola folken tillfalla. Genom tros- och andegemenskap omkring banéret skola de förenas till ett folk och rike, öfver hvilket Kristus är konungen. Under samma segertecken öppnas vägen till frid och evig salighet hos Gud.

Omkring ditt kors, o Jesu kär,
jag sträcker mina händer
och mot det lifsbanéret, du bär,
ett hoppfullt öga sänder.
Det ve, förbudna trädet bar,
på korsets träd du lidit har.
Det mig till tröst nu länder.
(L.-B.) J. A. B.

Morbus sabbaticus.

Morbus sabbaticus eller söndagsjukan är en sjukdom, som angriper församlingsmedlemmar.

1. Symptomerna äro ganska olika, men den har ej någon menlig inverkan på aptiten.

2. Anfällen räcka aldrig mer än 24 timmar.

3. Det anses aldrig vara af nöden att tillkalla läkare.

4. Sjukdomen har sin farliga följd — för själen.

5. Sjukdomen utbreder sig i oroväckande grad, och den skördar hvarje år tusentals offer.

Anfallen komma helt plötsligt hvarje söndag. Inga symptom yppa sig på lördagskvällen. Patienten sofver godt, känner sig kry vid uppvaknandet och spisar frukost med god smak. Men då det blir kyrkodags, kommer ett svårt anfall, och det räcker till förmiddagens gudstjänst är öfver. Då känner sig patienten åter bättre och förmår äta en bastant middag. Under eftermiddagen kan han taga sig en promenad samt läsa söndagstidningen. Därefter spisar han sin aftonmåltid, men nu bryter ett nytt anfall ut, och han får lof att hålla sig hemma. Då måndagsmorgonen gryr, äro alla krämpor borta, och patienten går till sitt arbete.

Döm ej kristendomen,

icke ens efter dess renaste lif i dess närvarande lärjungar. De bästa äro ofullkomliga, och kristendomen lär detta och visar på fullkomlighet först i ett annat lif. Döm ej en orgelfabrikör efter ett halffärdigt instrument, hvilket har föga som behagar ögat och örat. Döm icke en artists konst efter de första utkasterna på hans duk, som knappast något antyder det kommande konstverket. Bedöm orgelbyggaren efter hans instrument, som står färdigt på domkyrkans läktare. Bedöm taflan, då den hänger i konstakademien, då hon är omgifven af en hop beundrande åskådare. Bedöm kristendomen på samma sätt. Dess orgel — det kristliga lifvet — är blott halffärdigt här i den kyrkliga verkstaden. Men där ofvan i evighetens stora katedral skall du se det i fullkomlighet och känna inspirationen af dess harmoni. Taflan är icke ens halffärdig här i dess kyrkliga studio och knappast en linie är fullkomlig. Betrakta det färdigt i himmelens stora gallerier, då det är en fullkomlig kopia af honom, som återspeglar Faderns härlighet!

Bref från pastor M. L. Larson.

Till *Columbias* älskade läsare.
Frid och hälsa tillönskas alla från våra fäders land!

Undertecknad med hustru landstego i Göteborg den 17 dennes. Vår resa har gått väl, fastän ej utan svårigheter. Ingen lust utan pust här i jämmerdalen. Vi hafva ej haft en enda helt och hållet klar och vacker dag sedan vi lämnade vårt kära Seattle.

I östra Montana, North Dakota och västra delen af Minnesota har våren varit mycket sen. På vissa ställen stodo träden nakna, såsom om de varit döda. När vi närmade oss Minneapolis började det blifva mera grönt och vackert. I Illinois och Indiana samt i New York var våren i sin skönaste prydnad. Staten New York med dess löfträd och vackert kuperade land har mycket skönt att bjuda på.

I New Yorks stad voro vi blott några timmar, och så bar det af ut på villande väg. Det är godt att få känna sig vara i Guds hand och under hans nådiga beskydd, när man befinner sig på det synbarligen ändlösa hafvet. O, hvilka väldiga vattmassor. Huru skulle man kun-

na förklara de stora vattens tillkomst, om man ej finge eller kunde tro bibelns skapelsehistoria? Gud vare lof för tron på en allsmäktig Gud och skapare!

Vårt stora, 705 fots långa skepp, ”Oceanic”, vägende öfver 17,000 ”tons” förde sig ganska väl. Det var dock ganska skickligt att rulla en dag, då vinden blåste tämligen starkt. Efter nära åtta dagars resa på hafvet kommo vi till Southampton i södra delen af England. Denna är en mycket vacker stad, med smala, krokiga gator, sköna planteringar och vackra parker. Hela staden är såsom en park. Allt är rent, nätt och inbjudande. Huru liten torfvan är framför huset, så försökade ändå att hafva lite grönt och blommor på den. Så bar det af genom England till Grimsby, där vi åter skulle stiga på båt. Hela England är lik en enda stor trädgård. Allt är uppodladt och väl i ordning.

Öfver Nordsjön måste vi fara i den gamla ”byttan” (så vill man gärna kalla den gamla båten Orlando). Söndagen den 16 dennes måste vi tillbringa i denna båt. Vi hade stark storm. Det såg mycket illa ut, och de flesta af oss voro sjösjuka. Wilson-linjen borde aldrig tillåtas att segla med så usla båtar som den har. Gud vare tack, som fört oss väl i genom till den mycket vackra staden Göteborg. Det var ej utan blandade känslor, känslor, som man ej lätt kan beskrifva, som vi erforo, då vi först fingo ögonen på fäderneslandets stränder. Somliga sågo tankfulla och allvarliga ut, andra gråto, och andra försökte sjunga fosterländska sånger. En stor skara stod oss till mötes på stranden, viftande och sjungande sitt välkommen.

Men huru mycket skönare skall det ej blifva att en gång af helgon och änglar, ja, Jesus själf få hälsa välkommen till vårt rätta fädernesland.

Göteborg den 19 juni 1907.

Eder i Herren

MARTIN L. LARSON.

Jesu bönelif.

Då vår Frälsare uppmanar oss: ”Lären af mig”, så tänker han väl icke blott på tålmod och ödmjukhet, utan på hela sitt lif. Med rätta framhäfva vi betydelsen af hans död, men få dock därvid icke förglömma den stora betydelse hans lif

har för oss. Vikten af hans lif framgår redan däraf, att det behagade den Heliga Ande att genom fyra män på det noggrannaste beskrifva de enskilda dragen af Jesu lif. Därför böra vi studera Jesu lefnadshistoria och blifva hans efterföljare. I dag vilja vi söka lära af Jesu bönelif.

1. Herren Jesus bad tidigt på morgonen. "Och om morgonen, medan det ännu var mörkt, stod han upp och gick bort till en öde trakt, och där bad han." Mark. 1: 35. Vi göra ofta icke så, hafva ofta mycket brådtom på morgonen, och hafva icke tid nog att vara stilla inför Guds ansikte. Vi behöfva ej förundra oss öfver kraftlöshet, då vi om morgonen icke mottagit kraft i bön.

2. Herren Jesus bad sent om aftonen. "Och när han hade skilt folket ifrån sig, gick han upp på berget afsides för att bedja. Och när det hade blifvit afton, var han där allena." Matt. 14: 23. Frälsaren led ofta af trötthet liksom vi. När han satte sig vid Jakobsbrunnen, var han också "trött af vandringen". En gång sof han så tungt på det stormiga hafvet, att hans lärjungar måste väcka honom. Huru trött måste han icke ha varit för en sådan sömn. Mången går om aftonen af trötthet till hvila utan bön. Mången ligger länge på sitt läger utan att kunna sofva. Emedan vi lika litet som Jakob tillbringa en natt i bön, komma vi också lika sällan förbi Peniel, hvarest solen går upp för oss. Mången sorgenatt kunde ha blifvit förvandlad till en ljufvig bönenatt.

3. Herren Jesus bad, då han var bedröfvad. Då Herodes hade låtit halshugga Johannes Döparen (vi läsa den korta, gripande berättelsen i Matt. 14: 12, 13), "gingo hans lärjungar och berättade det för Jesus. Och när Jesus hade hört detta, for han afsides därifrån i en båt till en öde trakt." Vi läsa icke om, att han omtalade sin sorg för någon människa, utan han måste öfver det stora, för oss ofta återkommande, "hvarför"?, tala med sin Fader. Mätte vi lära att kasta alla våra bördor på honom och klaga vårt lidande för honom, då skola vi finna den bästa tröst och ett gudomligt svar på alla våra ängsliga frågor.

4. Herren Jesus bad, då han hade brådtom. Enligt Luk. 5: 15, 16 kom mycket folk tillsammans för

att höra honom och blifva botade från sina sjukdomar. "Men han gick afsides bort i ödemarken och bad." Det berättas oss om Luther, att han bad länge, då han hade särskildt mycket arbete. Vårt myckna arbete afhåller oss ofta från bön, dock ligger för visso i Frälsarens vana en djup lärdom för oss.

5. Herren Jesus bad uti sitt lifs högtidligaste stunder. Vid hans dop läsa vi i Lukas 3: 21: "Och det begaf sig, att då Jesus var döpt och bad, öppnades himmelen." Enligt Lukas 9: 28, 29 steg Jesus upp på förklaringsberget för att bedja. "Och under det han bad, vardt hans ansikte utseende förändradt och hans klädnad skinande hvit." Mätte vi lära denna plägsed af vår Mästare för alla högtidliga tillfällen i lifvet, för alla festliga tillställningar och högtidsdagar.

6. Herren Jesus bad under sina lidanden. Enligt Lukas 22: 41 skilde han sig från lärjungarna i Getsemane och bad. Här samlade han kraft för att kunna uthärda sitt lidande och därför kunde han förhålla sig så majestätisk, så tålig.

7. Herren Jesus bad döende. Innan han böjde sitt hufvud och dog, voro hans sista ord: "Fader, i dina händer anbefaller jag min Ande."

Om bönen för Guds Son, åt hvilken all makt var gifven, hade så stor betydelse under hans jordelif, huru mycket tid, borde icke vi då gifva åt bönen i vår svaghet! Att vi i det hela taget litet följa vår Frälsare i bönelif visar följande exempel.

Vid en af de årliga konferenser, som Moody höll i Northfield, var ett särskildt möte anordnad för presbyterianernas ledande män. Det var omkring sjuttio predikanter närvarande, hvilka ville förorda sina församlingars väl och lägga dem inför Gud. Dr Smith höll ett tal, och under det att den Helige Ande uppenbarade sin kraft, sade doktorn: "Bröder, vi äro alla här inför Gud, låt oss vara ärliga inför honom och inför hvarandra. Vill hvarje i denna församling närvarande broder, hvars vana det är att tillbringa en half timme dagligen i gemenskap med Gud i afseende på sin ställning och sitt arbete, räcka upp handen?" Två eller tre bröder räckte upp sina händer, säger blott två eller tre af ett sjuttioal. Därefter frågade doktorn efter sådana, som plögade tjugu minuters bönnmgänge med Gud om dagen. Han gick ytterli-

gare ned till fem minuters tid, men icke hälften af de närvarande brödena räckte upp sina händer. Af sjuttio predikanter kunde blott två eller tre säga, att de hade haft en halftimmes gemenskap med Gud dagligen. Doktorn sade dem då, att tanken på bön ofta förefanns och önskan likaså, men att vi i verklighet använda ringa tid därtill. Så var det där bland presbyterianerna. Hur står det till härmed i våra församlingar? Låt oss lära af Jesus!

Från tyskan af J. E. L.

Missionen.

Australien. Trots alla bemödanden, som gjorts och göras från statsmyndigheters och missionskretsars sida synes den infödda papubefolkningen alltför vara stadd i utdöende. Egna syndor och de hvitas laster äro de väsentliga orsakerna. Den missionerande församlingen har kommit för sent, för att dessa papu skulle kunna räddas från undergång. Det är djupt vemodigt. Det bör dock vara en anledning till tacksamhet, att evangelium trängt till detta arma folk, om icke förrän på dess dödsläger.

I södra Australien arbetar den luther Immanuel-synoden i förbindelse med missionärer från Neuendettelsau på tvenne stationer: Bethesda och Hermannsburg. En regeringens ämbetsman, herr Bradschaw, meddelar i en officiell rapport med anledning af ett besök på den sistnämnda stationen bland annat följande:

"Sistlidne september besökte och inspekterade jag missionsstationen Hermannsburg, och fick därvid ett djupt intryck af missionärernas hängifna arbete. På stationen befunno sig vid denna tid omkring 130 svarta och 20—30, som lefde i ett läger utanför stationen. Ovedersägligt är det en stor välgärning för de svarta, att hafva ett sådant hem. De, hvilka stodo under stationens ordningar, voro renliga och ådagalade ett godt uppförande, och deras boningar, äfven om de icke äro några mönsterboningar, äro dock betydligt bättre, än de svartes vanliga boningar, hvilka ännu finnas utanför stationsområdet, och i hvilka de svarta, som komma hit västerifrån, vistas. Hvad som särskildt tilldrager sig besökarens uppmärksamhet, är det glada och belättna ansiktsuttrycket hos de svarta, som stå under missionens vård, sådana, som regelbundet lefva på stationen. Jag erinrar om detta, emedan man här i norr på ett mycket oegentligt sätt befecknar som kristna alla, som komma från västern, och med en viss förkärlek dem, som gjort sig skyldiga till någon förbrytelse. Men därmed gör man missionärerna grufligt orätt; dessa hafva alls ingen kontroll öfver sådana vilda svarta, utan blott öfver sådana, som ställa sig under deras inflytande och ledning. Detta är dock icke den enda orättfärdigheten, under hvilken missionärerna haf-

va att lida, och där är ett verkligt hjältemod hos dem, att de afstå från civilisationens förmåner, och lefva i en sådan afskildhet under det medvetandet, att de icke hos sina grannar åtnjuta den sympati, som de ha rätt att vänta. Orsaken till denna brist på sympati är icke svår att upptäcka; tillvaron af sådana platser, där Guds ord predikas, är en ständig anklagelse mot sådana personer för deras försummelse och underlåtenhetsynder. — Äfven barnen i skolan gaf inspektören ett mycket godt vitsord: "deras läsning var mycket god och deras skrifning sådan, att hvita barn icke skulle behöfva skänmmas för den — — — särskildt behagade mig barnens sång."

I Viktoria ha genom papubefolkningens sammansmältning Brödraförsamlingens missionsstation i Ebenezer näst nedläggas. Och samma öde synes hota den andra af Brödraförsamlingens missionsstationer därstädes Ramahyuck, där den äldriga missionsveteranen Hagenauer arbetar. — I Queensland däremot, där ännu papubefolkningen är jämförelsevis stark — 22,000 — har särskildt den anglikanska missionen på kuststationen Yarrabok gjort rätt uppmuntrande erfarenheter; af omkring 500 infödingar, som vistas där, har halfva antalet mottagit dopet. — I norra Queensland har Brödraförsamlingen i samband med den omtalade presbyterian-kyrkan tvenne stationer Mapoon, Weipa, och sedan 1904 Aurukan. Språkförbistringen bland de infödda välla här särskilda svårigheter. På de båda äldre stationerna äro blott 40 kristna; särskildt uppmuntrande är arbetet bland skolbarnen, uppgående till 139.

Lifvet med Kristus är så fullkomligt, så rikt, så utan gräns, att det kan vara en lisa att höra hans ord: "Jag har ännu mer att säga eder, men I kunnen icke nu bära det."

För absolut säkerhet
och 4 per cent. intresse
insätt edra besparingar i

First Trust Company

—Skandinavisk Bank.—

H. MELGARD, kassör.
Moscow, Idaho.

Prenumerera nu
på vår kyrkas tidningar

AUGUSTANA
THE YOUNG
LUTHERAN'S COMPANION
UNGDOMSVÄNNEN

ADRESSERA:
AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekliperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmateria-
rialier och allt, som tillhör en
välordnad apotekarerörelse
alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af talior.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSSOW

Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.

MOSCOW, - - - - IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

**CANDIES, ICE CREAM &
SOFT DRINKS**

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biffläsk, färdkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historia,
Katekes m. fl.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Potlatch Lumber Co.

MOSCOW, IDAHO

All kinds of Building Material, Paints,
Oil, Varnish and Brushes.

Hard and Soft Coal. W. H. CONNER, Mgr.

PRENUMERERA PÅ

COLUMBIA!

Endast 50 cents per år.

All korrespondens angående tidningen
adresseras till

N. J. W. NELSON - Moscow, Idaho.

If you are in the Palouse country
you may have your laundry done
at the

**MOSCOW
STEAM LAUNDRY**

Just hand it to our agent at either
of the following places:

Potlatch,
Palouse,
Genesee,
Troy,
Kendrick,
Juliaetta,
Lenore,
Peck,
Guldsac,
or Gifford,

and it will have our
prompt attention.

We clean everything,
"your character excepted"

C. B. GREEN, Proprietor